خجسته زادروز داریوش فروهر گرامی باد

نوشتاری از نرگس عاملی
برگزیده از روزنامه اعتماد در تهران - دوم آذرماه ۱۳۸۱ در چهارمین سالگرد دشنه آجین شدن فروهرها

با تو .... تا ابدیت

دومین سپیده دم پاییز سیاه ۷۷ بود که صبح را با خبری از تو آغاز کردم ... زیرا که روزنامه ها از تو نوشته بودند هر چند کوتاه : داریوش فروهر و همسرش در تهران به قتل رسیدند... و بعد با خیل عظیم دوستان و همرزمانت به خانه سوگوار تو آمدم.... آن خانه قدیمی که با وجود تو و همسرت به اندازه یک باغ بهشت لطف و صفا داشت، اینک قتلگاه خونین تو و پروانه ات گشته بود.... آن روز همه آمده بودند خشمگین و عزادار با چشمانی تر و قلبهایی شکسته ... همه از تو و پروانه ات می گفتند؛ از تو و بالهای سوخته ات و از قساوت دژخیمانی که قاب عاشق تو و همسفر مظلومت را به پاس عشق جاودانه ات دشنه آجین کرده بودند، از شقاوتی که تنها دریدن و پاره کردن بدن مطهرت عطش کینه بی پایان جلاد را تسکین می بخشید. براستی تو چه کرده بودی .... که اینچنین ات به مذبح بردند. چه کسی می داند که در آن قربانگاه به تو چه گذشته است؟ گویی این کلام الهی فریاد حلقوم دریده تو بود که: بای ذنب قتلت آیا به کدامین گناه کشته شد؟ براستی تو و دیگر همرزمانت به کدامین گناه کشته شدید؟ پروانه فروهر به چه جرمی قصابی شده بود؟ محمد مختاری ، جعفر پوینده و مجید شریف به کدامین گناه ناکرده به قربانگاه برده شدند؟ ... در آن روز شوم ... اما در کنار خانه غمزده ات همهمه ای برپا بود..... همه آمده بودند تا در آخرین وداع همقدم تو باشند نه تنها یاران و دوستدارانت که سوگوارانی از همه اقشار مردم ... همان مردمی که تو به آنها عشق می ورزیدی، دوستشان می داشتی و برای احقاق حقوق پایمال شده شان همه عمر عزیز و جان شریفت را حلاج وار به آنها هدیه کردی..... تصویر تو در دست عزادارانت گویی بغض فروخورده یی را فریاد می کرد و آن چهره شکسته از تلخی روزگار چه بگوییم .... فروهر عزیز اینک همان مردم آمده بودند تا پیکر قطعه قطعه و خونین تو و یار با وفایت را برای همیشه به خانه ابدی ات ببرند، زیرا که در پناه خاک مهربان میهن دیگر خبری از دژخیم نبود، خبری از تیغ جلاد و دشنه خصم خون آشام نبود، تو در پناه خاک سرد خانه همیشگی ات در آغوش رحمت پروردگارت بودی و خشنود و رستگار از حیات طیبه یی که از روز ازل بشارتت داده بودند که : ایتها النفس المطمئنه ارجعی الی ربک راضیه مرضیه و ادخلی عبادی وادخلی جنتی و من به یقین رسیده بودم که روی سخن کلام وحی تو بودی و همراه و همرزمت که (ای نفس مطمئنه قدسی باز گرد بسوی پروردگارت خشنود و راضی و وارد شو در بندگان خاص من و وارد شو به بهشت جاوید من) و مردم داغدارو دلشکسته میهن خمیده اما مغرور که چه نیکو امانتی را به پروردگارش باز پس فرستاده است. برای من و نسلی چون من که از تو و همرزمانت چیز زیادی نمی دانند و یا حداقل آنچه را که باید بدانند نمی دانند تو تنها یک نام نیستی .... با جمعیت همراه می شوم و اینک پنجمین خزان پس از آن سپیده خونین فرا رسیده است ... اما اندیشه های بلند تو و صدای حق طلبانه تو ، نهال کوچک آزادی اندیشه انسانی را بیش از هر زمان دیگر آبیاری کرده است....
فروهر عزیز تو زنده خواهی ماند تا تاریخ زنده است زیرا که به گفته پیامبر رحمت حضرت عیسی بن مریم: (آن کسی که عشق می ورزد جهان را فتح کرده است هر چند در رنج و ناکامی زیرا که عشق حقیقی ایثار کامل است.)

پایگاه اینترنتی دادنامه
ویژه ۷ دی ماه، زاد روز داریوش فروهر